

Bemærkninger til lovforslaget

Det foreliggende lovforslag, der er udarbejdet på grundlag af to indstillinger afgivet af justitsministeriets færdselsudvalg, tilsigter at gennemføre en ændring af bestemmelserne om indkørsel på hovedveje og om motorkøretøjers kørehastighed. Disse bestemmelser er af så stor betydning, at justitsministeriet har anset det for påkrævet, at der gennemføres en ændring af de gældende regler uden at afvente den forestående revision af færdsels- og motorloven ibrug.

Afsnit 1. Ændring i færdselsloven.

Hovedvejsordningen indførtes ved lov nr. 111 af 7. april 1936 om ændring af færdselslov nr. 129 af 14. april 1932.

Efter den gældende bestemmelse har færdselen fra gader og veje, der udmunder i eller skærer hovedveje, ubetinget pligt til at vige eller holde tilbage for færdselen fra begge sider. De nærmere bestemmelser om, hvilke veje der er udlagt som hovedveje, og om afmærkning af disse findes i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 74 af 20. marts 1937 om hovedfærdselsårer som ændret ved bekendtgørelse nr. 296 af 4. november 1937.

Der er fra alle sider, enighed om, at indførselen af en hovedvejsordning var et væsentligt fremskridt. Men de nærmere bestemmelser om hovedvejsfærdselens rettigheder i forhold til de fra sideveje kommende har været meget omdiskuteret. I kritikken af bestemmelserne er det navnlig anført, at disse ikke giver tilstrækkelig beskyttelse for hovedvejstrafikanterne, der i vidt omfang er udsat for, at de fra sidevejen kommende kører ind på hovedvejen uden at iagttage den ubetingede vigepligt for alle, der kører ad hovedvejen. Man har derfor rejst krav om, at der skal gennemføres bestemmelser, der påbyder ubetinget pligt til at standse før indkørsel på en hovedvej. Desuden er der rejst spørgsmål om at ændre lovbestemmelserne, således at disse udtrykkeligt giver forkørselsret for hovedvejstrafikken i stedet for blot at fastsætte en ubetinget vigepligt for sidevejstrafikken.

Færdselsudvalget har i sin indstilling givet udtryk for, at man anser det for påkræ-

vet, at hovedvejsordningen søges således forbedret, at hovedvejenes betydning som færdselsårer for den gennemgående trafik hævdes mest muligt. Det må tilstræbes, at færdselen på hovedvejene i videst mulig udstrækning kan foregå sikkert og gnidningsløst af hensyn til de betydelige samfundsøkonomiske interesser, der er forbundet med en effektiv hovedvejsordning. Udvalget har i denne forbindelse fremhævet, at der, som forholdene er nu, sker for mange færdselsuheld på hovedveje.

Af statistisk departements statistik over færdselsuheld for årene 1948—51 fremgår det, at ca. 30 pct. af alle færdselsuheld skete på hovedveje, og at 12—15 pct. af de uheld, der skete på hovedveje, skyldtes uforsigtig indkørsel på disse. Selv om statistikken således viser, at flertallet af ulykker på hovedvej må henføres til andre årsager end uforsigtig indkørsel, er tallene for denne ulykkesårsag dog så store, at de må tiltrække sig opmærksomhed.

Færdselsudvalget har foretaget en undersøgelse af de gældende bestemmelser om hovedveje i en række fremmede lande. Denne gennemgang viser, at man i alle lande i reglerne udformning lægger vægt på at fremhæve og fastslå de forpligtelser, der påhviler den fra sidevejen kommende trafik, medens man ikke eller kun i mindre grad beskriver forholdet ved anførelse af rettigheder for hovedvejsfærdselen. I ingen af de i indstillingen nævnte lande (Finland, Norge, Sverige, Tyskland, Holland, Belgien, Frankrig, Schweiz, England og De Forenede Stater) findes der regler, som påbyder ubetinget STOP før indkørsel i hovedvej, medmindre der er opsat særligt stopskilt.

I overensstemmelse med flertallet i færdselsudvalget har justitsministeriet ikke ment, at man bør gå over til at tale om forkørselsret for den på hovedvejen kommende i stedet for at tale om sidevejens vigepligt. Man finder det særdeles betænkeligt at anvende terminologien „hovedvejens forkørselsret“ for ad denne vej — ved en art „skrækvirkning“ — at fremkalde øget respekt fra sidevejsfærdselens side. Den mest umiddelbare virkning af en sådan ændret terminologi må ventes at blive en øget tillid